

Líquids beneficis

Les companyies d'aigua franceses, les més potents del món, estan fent de la seua participació en societats catalanes via d'expansió. L'últim capítol ha estat l'adquisició per SAUR del 14% de les accions d' Aguas Potables de Valencia.

A València, l'aigua està que bull. Almenys pel que fa a les accions de l'empresa Aguas Potables de Valencia. Els valors d'aquesta societat van començar el 1990 amb una cotització de 700 enters i el passat 7 de febrer ja havien superat la mítica quota de la cotització 1.000, amb una revaloració de quasi un 30%. I més encara. Si ens situem al començament del 1989, les accions tenien una cotització de 500 enters. Tretze mesos per a duplicar el seu valor. Un negoci rodó.

Aguas Potables va ser, durant molts anys, camp adobat per als beneficis de la burgesia valenciana de més llinatge. Ara tot això s'ha acabat. Com si d'una seqüència de Patrimonio nacional es tractara, Aguas Potables s'ha situat al punt de mira de les companyies d'aigua franceses, les més potents de la CE, i l'entrada ha estat arrasadora. El passat 26 de gener la Borsa de Barcelona va ser l'escenari de la compra per la societat gal·la Société d'Aménagement Urbain et Rural (SAUR) d'un total de 238.807 accions d'Aguas Potables -1.086 milions de pessetes segons la cotització d'aquell dia.

SAUR s'ha convertit, així, en el segon accionista de l'empresa, ja que el paquet adquirit representa un 14'36% del capital de la societat. El primer és la societat Aigües de Barcelona, amb un 25'9 de les accions, i el tercer el Banc Central, amb un 10%. Però, al seu torn,

Unes accions que han duplicat en 13 mesos el seu valor.

RAFA GIL

Aigües de Barcelona està participada en un 40% per la societat francesa Lyonnaise des Eaux.

OFENSIVA FRANCESA

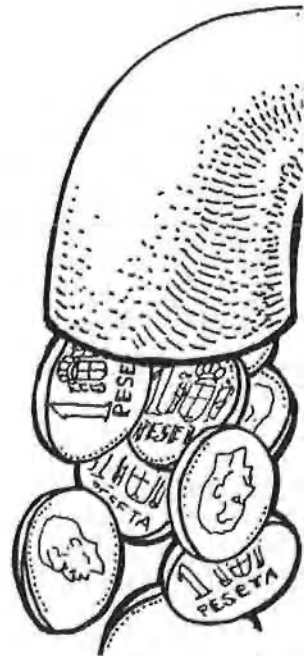
L'entrada en Aguas Potables, que en principi podria semblar localista, és l'últim negoci d'una operació a gran escala que porta per banda sonora La Marsellesa. Les societats franceses d'aigües són, a hores d'ara, les més fortes del món. De fet, han estat les protagonistes de la polèmica privatització d'aquest tipus de companyies a Anglaterra el passat mes de desembre, on el monopoli estatal ha donat pas a 10 societats d'àmbit

regional i capital privat. En les 10 ha entrat capital gal en marges de participació que van del 5% al 60%. Al final de l'operació les companyies franceses s'havien fet amb el control del 29'9% del conjunt de les accions.

Les tres empreses que han encapçalat aquesta ofensiva són Générale des Eaux, Lyonnaise des Eaux i SAUR. El superlatiu interès que han demostrat en el desenvolupament d'una indústria d'aigua privada a tot Europa està ben fonamentat: el consumidor cada vegada provoca una major demanda d'aigua. Així, des del 1980 la proporció de la població que rep aigua procedent d'empreses privades ha augmentat

del 60% al 70%. Sobre aquests fonaments aquàtics el negoci de l'aigua a França ha gaudit de 10 feliços anys. I d'acord amb això, Générale va obtenir el 1987 21.000 milions de pessetes de beneficis nets, Lyonnaise assolia uns resultats de 8.780 milions de pessetes i SAUR se situava en els 3.140 milions.

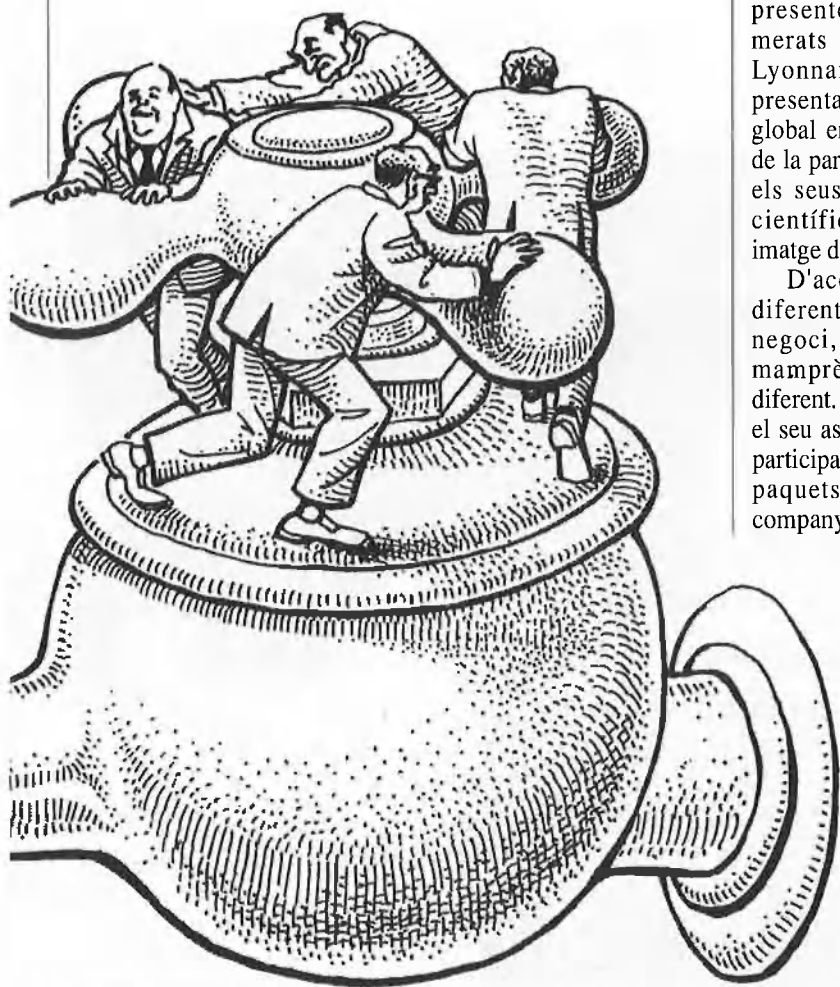
Els horitzons de creixement, però, són limitats i les

tres empreses busquen nous camps d'acció. Es per això que l'estat espanyol es presenta a ulls francesos com un mercat insatisfet amb el servei que presten les companyies locals.

UN 'SAVOIR FAIRE' PARTICULAR

La clau de l'èxit d'aquest

forma de regulació".

Les estratègies dels tres grans són diferents. Així, Générale i SAUR es presenten com a conglomerats de negocis locals. Lyonnaise, en canvi, es presenta com una empresa global en el sentit geogràfic de la paraula, que intercanvia els seus equips directius i científics per oferir una imatge de xarxa global.

D'acord amb les seues diferents concepcions del negoci, cada empresa ha mamprés una expansió diferent. Générale ha efectuat el seu assalt al mercat anglès participant en petits i mitjans paquets d'accions de companyies d'aigües. Banon

En aquest context, les empreses franceses tenen molt a ensenyar als espanyols en termes de tecnologia i direcció empresarial. La multiplicitat geogràfica de les seues operacions és una mesura de la seua classe. Així, tenen companyies subsidiàries a Africa, Estats Units, Àsia i arreu d'Europa. Lyonnaise té participacions en Aigües de Barcelona, Lusagua (Portugal) i en la General Waterworks dels EUA, a més d'altres activitats aquíferes a Macau, Xina i Sibèria. Per a posar la guinda a la tarta, Lyonnaise ha constituït recentment una joint venture amb una empresa japonesa que li ha donat l'entrada a un dels mercats més proteccionistes del món.

Amb tot, la diversificació de les activitats de les tres grans companyies franceses és el fenomen que causa més sorpresa. Són negocis amfibis que arriben a molts sectors diferents. Les tres grans empreses se senten igualment còmodes en qualsevol dels tres elements, aigua, terra o aire. Dirigeixen hotels i camps de golf, netegen els carrers i instal·len telèfons, participen de companyies elèctriques i s'impliquen en negocis de residus industrials, construeixen cases i dirigeixen asils d'ancians. La ràdio i la televisió també són fonts d'ingressos. Lyonnaise són els propietaris del Club Mediterranée, una cadena hotelera de luxe, i alhora enterren el 45% dels morts francesos cada any. És per això que, amb aquest referent, l'adquisició d'una part de les accions d'Aguas Potables és poc menys que una gota d'aigua en un mar de milions. Però una gota capaç d'ofegar els accionistes més antics.

Albert Vicent

EL CAT INVISIBLE

tipus de companyie a França està en la clara separació entre propietaris i gerents. Mentre els béns de l'aigua són de domini públic, les empreses privades exploten el servei en règim de concessió. I així les empreses negocien individualment contractes amb els 36.000 ajuntaments de França. Un compromís que estipula una duració variable en funció del volum d'inversions que cadascuna de les societats té previst invertir en matèria d'infraestructura. A més inversions, més llarga és la duració del contracte.

La filosofia d'aquest tipus de contractes la defineix

clarament Guy de Panafieu, vice-president de Lyonnaise, per a qui el sistema es basa "en el fet que nosaltres contractem amb els ajuntaments, els ajuntaments facturen als clients i si els clients no estan satisfets, deixen de votar els alcaldes". El sistema de contractació dona, per tant, als ajuntaments prou marge d'acció sobre les companyies d'aigua i és normal que els contractes siguen renegociats per augmentar la qualitat de l'aigua i abaixar-ne el preu. També per al representat de la Générale, Jean-Claude Banon, la filosofia està clara: "La competència es la millor

assegura al respecte que Générale vol sumar esforços amb altres empreses en lloc d'adquirir-les senceres.

SAUR, financera de la constructora francesa Bouygues, ha format un holding amb l'empresa britànica de construcció Trafalgar House -copartípic de la construcció del túnel sota el Canal de la Mànega. Finalment, Lyonnaise, és la societat més agressiva en la seua política expansiva i ha optat pel control majoritari de dues de les més fortes empreses britàniques d'aigua, Essex i East Anglian, procés en el qual ha invertit 14.000 milions de pessetes.